

[Udenrigsministeren]

Nixon-administrationen. Denne rapport, har jeg oplyst her, blev aldrig forelagt for eller godkendt af chefen for den amerikanske forhandlingsdelegation, og derfor blev de konklusioner af denne rapport, som nogle enkeltpersoner lavede, altså heller ikke på nogen måde endosseret af den daværende administration.

For nu at være sikre har vi gennem ambassaden i Washington været i kontakt med den daværende chefforhandler, som flere også har henvist til i debatten herhjemme, Gerard Smith, og han har sagt til vores folk fra ambassaden, at han ikke har nogen erindring om en sådan rapport, og at han i hvert fald ikke har godkendt en sådan rapport. Dermed skulle den myte vist være effektivt bragt ud af verden.

Så var der forleden dag, den 3. marts 1987, en artikel i Information af den amerikanske forsker hr. Zimmerman, som hævder med direkte henvisning til regeringens redegørelse, som han har læst – som hr. Lasse Budtz erindrede om, kan han læse dansk – at ABM-traktaten er anderledes opbygget end de fleste internationale aftaler, idet det for denne traktat generelt gælder, at alt hvad der ikke udtrykkeligt er tilladt, det er forbudt.

Jeg har da mærket mig hr. Zimmermans påstand, men det er en påstand, som han synes at stå temmelig alene med. Vi har i hvert fald ikke set, at amerikanske våbenkontroleksperter eller andre skulle hævde noget tilsvarende. Det er korrekt, at hvis vi kigger i artikel I i ABM-traktaten, så forbydes deployering af ABM-systemer undtagen som foreskrevet i traktaten i øvrigt. Men læg vel mærke til, at denne artikel kun omhandler ABM-systemer. For hovedformålet med ABM-traktaten er at begrænse ABM-systemer, men man kan ikke slutte ud fra denne bestemmelse, at det så helt generelt for fortolkningen af ABM-traktaten skulle gælde, at alt er forbudt, medmindre det er tilladt. Vi har altså heller ikke set andre nævne den påstand. Det viser jo bare, at forskellige eksperter tit kan have deres vidt forskellige opfattelse af, hvordan en traktat skal fortolkes.

Så siger hr. Pelle Voigt: kan vi nu være sikre på, at Thuleradaren ikke kan bruges til det såkaldte ERIS-projekt? Det er en spekulation, hr. Albrechtsen også har været inde på. Den myte vil jeg også gerne have kvalt her i dag. Det er jo bl.a. blevet påstået, at

Thuleradaren vil kunne spille en rolle i forbindelse med en eventuel amerikansk beslutning om engang i fremtiden at deployere disse såkaldte ERIS-missiler. Men jeg har forstået, at disse missiler for øjeblikket ikke er andet end et forskningsprojekt. Jeg har set en anonym amerikansk embedsmand citeret – for øvrigt i Information – om dette projekt. Han har udtalt, at det foreløbig er et glimt i nogle folks øjne.

Der er altså ingen, der rigtig ved, hvad det bliver til. Der er ingen, der rigtig ved, om der nogen sinde bliver tale om at deployere sådan et system, og langt mindre, om varslingsradarer ud over den defensive rolle som varslings, de er tiltænkt, måtte kunne spille nogen som helst rolle i en sådan eksotisk sammenhæng.

Men jeg kan oplyse, at hvis man nu rent hypotetisk forestillede sig, at Thuleradaren skulle have mulighed for at styre den slags missiler, hvad den altså ikke har, så ville det alene på grund af Thuleradarens beliggenhed meget tæt på de sovjetiske missilaffyringsramper være nødvendigt, at disse forsvarsmissiler skulle affyres fra USA, før det angrebne missil overhovedet var blevet affyret fra Sovjetunionen. Det viser jo, hvor absurde disse spekulationer overhovedet er, så jeg synes ikke, der skulle være grund til at bruge mere af Tingets tid til spekulationer herom.

Så er der hr. Albrechtsen, som har sendt mig et åbent brev forleden dag, som jeg ikke har haft tid til at svare på, men jeg skal komme ind på det her. Det gør jeg med glæde, specielt efter at hr. Albrechtsen siger, at min redegørelse ville have givet juridisk dumpe-karakter.

Ja, lad os se engang på juraen i ABM-traktaten. Det åbne brev, hr. Albrechtsen har sendt mig, giver mig pludselig en forståelse for, hvorfor det trods flere omgange i spørgetiden den 18. februar i år alligevel ikke lykkedes mig at forklare hr. Albrechtsen sammenhængen mellem ABM-traktatens artikel VI og protokol F. For hr. Albrechtsen vender tingene fuldstændig på hovedet, når han spørger, hvad det egentlig er i artikel VI, som kan begrunde en undtagelse fra tillægsprotokol F.

Udgangspunktet for hr. Albrechtsens – undskyld udtrykket – hjemmestrikkede fortolkning synes derfor klart at være, at denne protokol F må være noget, der har overord-